

Rozsudok Všeobecného súdu z 5. októbra 2017 – Mabrouk/Rada(Vec T-175/15) ⁽¹⁾

(„Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika — Reštriktívne opatrenia voči určitým osobám a subjektom vzhľadom na situáciu v Tunisku — Opatrenia prijaté voči osobám zodpovedným za spreneveru štátnych prostriedkov a voči osobám a subjektom, ktoré sú s nimi spojené — Zmrazenie finančných prostriedkov — Zoznam osôb, subjektov a orgánov, na ktoré sa vzťahuje zmrazenie finančných prostriedkov — Ponechanie zápisu mena žalobcu — Nedostatočný skutkový základ — Zjavne nesprávne posúdenie — Nesprávne právne posúdenie — Právo vlastníť majetok — Zásada riadnej správy vecí verejných — Primeraná lehota na rozhodnutie — Prezumpcia neviny — Návrh na prispôsobenie — Potvrdzujúci akt — Neprípustnosť“)

(2017/C 392/24)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: Mohamed Marouen Ben Ali Ben Mohamed Mabrouk (Tunis, Tunisko) (v zastúpení: J.-R. Farthouat, J.-P. Mignard, N. Boulay, avocats, a S. Crosby, solicitor)

Žalovaná: Rada Európskej únie (v zastúpení: pôvodne A. de Elera-San Miguel Hurtado a G. Étienne, neskôr A. de Elera-San Miguel Hurtado, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh na základe článku 263 ZFEÚ na zrušenie rozhodnutia Rady (SZBP) 2015/157 z 30. januára 2015, ktorým sa mení rozhodnutie 2011/72/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči určitým osobám a subjektom vzhľadom na situáciu v Tunisku (Ú. v. EÚ L 26, 2015, s. 29) v rozsahu, v akom sa týka žalobcu, rozhodnutia Rady zo 16. novembra 2015, ktorým sa zamietá žiadosť žalobcu z 29. mája 2015 o výmaz jeho mena zo zoznamu tvoriaceho prílohu rozhodnutia Rady 2011/72/SZBP z 31. januára 2011 o reštriktívnych opatreniach voči určitým osobám a subjektom vzhľadom na situáciu v Tunisku (Ú. v. EÚ L 28, 2011, s. 62) a rozhodnutia Rady (SZBP) 2016/119 z 28. januára 2016, ktorým sa mení rozhodnutie 2011/72 (Ú. v. EÚ L 23, 2016, s. 65), v rozsahu, v akom sa týka na žalobcu

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamietla.
2. Mohamed Marouen Ben Ali Ben Mohamed Mabrouk znáša svoje vlastné trovy konania a je povinný nahradiť trovy konania, ktoré vynaložila Rada Európskej únie.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 236, 20.7.2015.